

overfor det andet Thing. Dengang nemlig den Sag, hvortil det ærede Medlem (Lehmann) hentydede, laa for, da havde vi Sagen først til Behandling, og, skjøndt vi forandrede Lovforslaget, som vi gjorde det, kom det dog til at foreligge i det andet Thing aldeles paa sædvanlig Maade, saa at det der blev underkastet tre Behandlinger. Men, mine Herrer, læg Mærke til det høist farlige, som vilde kunne fremkomme — jeg siger ikke i nærværende Tilfælde — hvis den Brug indtog sig, at man, efterat et Lovforslag havde været behandlet fuldstændig i det ene Thing og derfra var gaaet over til det andet Thing, i dette sidste indsatte et heelt nyt Lovforslag i og istedetfor det tidligere Lovforslag og saa sendte det tilbage! Derved vilde jo det nye Lovforslag i Virkeligheden ikke blive Gjenstand for mere end en eneste Behandling i det Thing, hvor Lovforslaget oprindeligt og først havde været for. De tre Behandlinger, som ere nødvendige for, at et Lovforslag skal have faaet den efter vor Grundlovs Bestemmelser rigtige Behandling, vilde derved aldeles falde bort. Det er dette, som jeg anseer for overordentlig farligt, men jeg skal ikke dvæle udførligt derved. Jeg har blot, da jeg har faaet Anledning til at udtale mig, villet sige, at jeg ikke vilde ansee det for ønskeligt, at Sligt skulde forekomme oftere.

Formanden: Det ærede Medlem, der nu satte sig, havde fuldkommen Ret i, at der vel kunde reises Betænklichkeiten i Henseende til den foreliggende Sags Foretagelse paa den Maade, som skeet er, naar man fæstede Blikket meget bestemt paa Forretningsordenen. Men det maa imidlertid erindres, at det ingenlunde har været noget Ualmindeligt under Thingets Forhandlinger i tidligere Sæssioner, at Sagerne ere blevne tagne paa en noget lignende Maade, og at der er blevet givet en Sag under dens Bearbejdelse i et Udvalg mellem 1ste og 2den Behandling en saa væsentlig anden Skikkelse, end den havde ved 1ste Be-

handling, at man gjerne kunde sige, at det forsaavidt var en ny Sag. Og foruden den saaledes foreliggende tidligere Praxis, som forekommer mig ogsaa at maatte være ledende for Thinget nu, har der jo tillige i nærværende Tilfælde været den Omstændighed tilstede, at der, paa samme Tid som dette Lovforslag var til 1ste Behandling i Landstinget, i det andet Thing forelaa et Lovforslag med det samme Lovindhold eller dog ialfald med et Lovindhold, der aldeles lignede det, som paa et senere Trin af denne Sags Behandling her i Thinget er kommet ind i det foreliggende Lovforslag, saa at jeg gjerne kan sige, at den 1ste Behandling af dette sidste her i Thinget blev ført fuldkomment med ogsaa hiint andet Lovforslag for Die, saa at det senere fremkomne Lovindhold allerede dengang paa en Maade udgjorde en Deel af Discussionsgjenstanden. Skjøndt jeg ikke vilde finde det ønskeligt, at man oftere kom til saaledes at tage det let med Forretningsordenens Forskrifter, har jeg derfor saameget mindre troet, at der var Anledning til ved denne Leilighed at afvige fra, hvad der, som sagt, tidligere oftere er skeet. Jeg troer saaledes ikke, at man med Nette kan reise Indvendinger imod Lovligheden af den fulgte Fremgangsmaade.

Lehmann: Der som de Betragtninger, der bleve gjorte gjældende af den sidste ærede Taler, havde virkelig Betydning, saa maatte det vistnok erkendes for at være i højeste Grad beklageligt, at de ikke vare fremkomne dengang, da det Forslag, som har fremkaldt det ærede Medlems Skrupsler, forelaa her ved 2den Behandling, men at de først ere fremkomne nu, efterat ikke blot 2den, men ogsaa 3die Behandling af Lovforslaget er udtømt. Hvis ikke de presserende Omstændigheder havde været, som ere tilstede, da vilde den rigtige Fremgangsmaade ganske vist uden Tvivl have været den, at man havde oppebriet, at hiint andet lille Lovforslag havde undergaaet 2den og 3die Behandling i Folkethinget og saaledes